

Kako močan je polk.

V kolodvorski restavraciji v Hebu na Češkem je neki sitnež vprašal nekoga rezervista, kako močan da je njegov polk. Radovednežu je zasolil vrli rezervist prav krepko — zaušnico in mu nato rekel: „Zdaj veste, kako močan da je posameznik; sedaj pa lahko izračunate sami, kako močan da je — celi polk!“

Najmlajši junak v armadi.

Sedanja vojna je dokazala čudeže junaštva in vsak dan čitamo poročila o mladih junakih. Izmed mladih junakov brez dvoma zasluži, da se omenja komaj 16letnega Aleksandra Horvata iz Sarasputaka na Ogrskem, skoraj gotovo hrvaške krvi, kakor kaže njegovo ime. Ta mladenič, sin železniškega uradnika, se je priglasil z drugimi šolskimi tovariši v vojske. Njegove tovariše so odklonili, Horvata pa obdržali potem, ko so tudi stariši dali privoljenje. Ko se je v par tednih izuril, je prišel v Srbijo, kasneje na Rusko in v Galicijo, koder se je tako odlikoval, da je postal četovodja. Pri Sabcu je bil ranjen, ali ko se mu je izboljšala rana, je že prošil, da naj ga pošljejo v linijo na severnem bojišču. Tam je bil od kozaka udarjen na glavo. V kratkem je okreval in zopet prošil, da ga dajo v linijo. Sedaj pa je bil težko ranjen. V Marmaros-Szigetu sta mu bila odstreljena 2 prsta, a voz mu je šel čez noge. Sedaj se zdravi v bolnici, je ljubljeneec ranjencev in strežajev in ima edino željo, da bi se čim prej povrnil na bojišče.

„Res je krutost, prelivati človeško kri“, je pravil nekemu, ki je obiskal ranjence, „toda, ko se človek nahaja v toči krogel, postane trd, hladen in izgubi usmiljenje. Marsikak Srb in Rus je moral drago plačati, ker sem moral prikrat v bolnišnico.“

„Jaz nič — ti nič.“

V kutnogorski vojaški bolnici leži težko ranjen učitelj Petran, kateremu so potem operacije morali prenesti komad kože z roke na drug kraj telesa. Na bojišču ga je kot ranjenca prvi obvezal neki Rus, ki je bil sam lahko ranjen. Izpočetka se je Petran nekoliko bal Rusa, da bi mu morda storil kaj žalega. Rus je opazil to in je dejal: „Jaz nič — ti nič. Jaz sem moral, ti si moral. Oba sva storila svojo dolžnost. Sedaj sva prijatelja.“ — In poljubil je učitelja ter ga naprosil, naj v spomin zamenja ž njim uro, kar se je tudi zgodilo.

Poročila, došla v sredo 11. nov. Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, dne 11. novembra.

Z izhodni Galiciji in Bukovini se vršijo neprestani boji. Na ruski strani se nahajajo ostanki obeh armad, katerih ena je bila poražena na Ogrskem, druga pa pred Przemyslom. Ti boji so bili zato pomembni, ker so se Rusi skušali izogniti nevarnosti, da ne bi jih Avstriji obkolili. Rusi skušajo sedaj dobiti prosto umikalno pot v Rusijo. Pot čez Černovce—Novoselico je odrezana, prav tako pot proti severu in severozhodu, kjer se med Przemyslom in Lvovom nahajajo avstrijske čete, ki so sledile Rusom od Przemysla. Tretja in edina možna umikalna črta je Chodorow—Tarnopol in tu tudi poskušajo Rusi svoje umikanje.

Na Rusko-Poljskem je avstrijski general Dankl s svojim premišljenim umikanjem speljal Ruse v popolnoma drugo smer, kakor so jo Rusi nameravali. Znano je, da na Rusko-Poljskem poveljuje levemu krilu avstrijsko-nemške armade general Hindenburg, desnemu krilu pa avstrijski general Dankl. Rusi so vsled svoje premoči prisilili združeno armado, da se je umaknila z vojne črte Varšava-Ivangorod. Ko so se Nemci in Avstriji začeli umikati, je ruska armada z vso silo pritiskala naravnost proti zahodu. Njih cilj je bil, da avstrijsko-nemško armado pritisnejo na rusko ozemlje in jo tankaj prisilijo k odločilni bitki. General Dankl je spoznal to nakano in zato je začel med umikanjem napadati Ruse pri Radomu in Lisi-gori ter jih tako prisilil, da so prišli s svojo armado v južnozahodno stran. Tako je razbremenil Hindenburga, da ga niso Rusi z vso silo zasledovali, obvaroval je izhodno Prusijo pred ruskim upadom ter spravil Ruse tja, kamor jih je hotel imeti in kjer je za zopetno prodiranje vse pripravljeno.

Ruska sodba o naši armadi.

V „Kijevljaninu“ razpravlja poslanec v gosudarstveni dumi, A. Savenko, o vojnem položaju v Galiciji in pravi med drugim:

„Podcenjevanje avstrijske armade, kar je pri nas v Rusiji običajno, je docela neumestno. Govorilo se je, da bomo Avstrijce lahko potolkli — s „kapami“, v resnici pa se z največjo težavo borimo proti njim. Avstro-ogrsko armadno vodstvo stoji vrlo visoko, a tudi čete kažejo veliko vstrajnost in hrabrost. Vsi se še spominjamo, kako često je nam naš generalni štab poročal o trdovratnih bojih v Galiciji, in znano je, da nam je zadal sovražnik težke izgube. Uradno je potrjeno, da je zmaga često visela v raznih bojih na eni niti. S takim sovražnikom je treba resno računati.“

Savenko opozarja na avstrijske naskoke z bajonetni in pobija brezmiselna poročila „Ruskega Slo-

va“, ki piše o „uničenju sovražne armade“. Takšno podcenjevanje lahko rodi usodepolne posledice.

Se pred zavzetjem Lvova se je govorilo o končnem uničenju Avstrijcev, toda že par dni kasneje so naleteli Rusi pri Grodeku na silen odpor avstrijske armade, ki je celo prešla v ofenzivo (prodiranje) ter pritiskala s tako silo na vojsko generala Brusilova, da se je le-ta komaj vzdržala v defenzivi (brambli). Savenko je prepričan, da bodo avstrijske čete, ki so prodrle proti ruskemu levemu krilu, povzročile Rusom mnogo dela.

Turčija-Rusija-Francija- Anglija.

Maribor, dne 11. novembra.

Turčija nastopa sedaj proti Rusom in Angležem, Francozi na suhem ne pridejo v poštev. Le na Sredozemskem morju bodo francoske ladje z angleškimi nastopale skupno ob turški obali. Dosedaj so se vršili: 1. pomorski boji v Črnem morju, kjer je bilo turško brodovje zmagovito. Ruske ladje so zbežale v pristanišča in se do danes niso pokazale. 2. Boji na suhem proti Rusom so se začeli v Kavkazu. Pri prvih spopadih, ki so trajali 2 dni, bile so turške čete zmagovite ter so vkorakale v ruske postojanke. Ker ni verjetno, da bi imeli v Kavkazu Rusi in Turki že vse svoje, za to bojišče namenjene čete zbrane, imajo ti boji značaj začetnih spopadov. 3. Drugo turško bojišče na suhem bo Egipt, kjer nastopajo proti Angležem. Turška uradna poročila pravijo, da so njih čete dne 7. nov. prekorale le egiptovsko mejo.

Perzija še dosedaj ni stopila ob stran Turčije, kakor se je skrajno poročalo. Tudi o Afganistanu ni nič čuti, kakor se bo zadržal. Anglija je zaprosila Italijo, da prevzame varstvo čez Egipt. Toda Italija je odklonila, da bi šla po kostanj v žerjavico za Angleže.

Stotisoč Turkov pred Egiptom.

Haag, dne 8. novembra.

„Lst. Exchange Telegraph“ poroča, da je postavila Turčija na egiptovski mejo že 100.000 mož, med katerimi se nahaja tudi večje število Arabcev. Te čete še morajo preoračati velike pustinje, ki so brez vode, preden pridejo pred Sueški prekop. Angleži pa imajo v Sueškem prekopu vojne ladje in mnogo svojih čet, ki bodo Turkom prehod čez Sueški prekop zelo otežkovele. — „Lst. Times“ pa je mnenja, da ima Turčija resen namen, se polastiti Egipta, kjer se prideluje mnogo riža in bombaževine. Radi tega bo treba, da Anglija nemudoma pošlje pred Sueški prekop vojaške čete iz Avstralije in Kanade.

Da Turki nameravajo resno napasti Egipt, dodazuje dejstvo, da se turške čete že nahajajo na veliki cesti proti mestu Akaba-Suez, ki je samo 120 km oddaljeno od Sueškega prekopa.

Radko Dimitriev proti Turkom.

Zasebna vest poroča, da je bivši bolgarski poslanik general Radko Dimitriev, ki je brezuspešno oblegal Przemysl, dobil vrhovno poveljstvo čez ruske čete, ki bodo nastopile proti Turkom.

Nemško-francosko bojišče

Maribor, dne 11. novembra.

Položaj na nemško-francoskem bojišču se od našega zadnjega poročila, kakor je posnet iz uradnih naznanil, ni mnogo izpremenil. Boji na zapadnem krilu ob francosko-belgijski meji se z vso srditostjo nadaljujejo. Posebno ljuti boji se vršijo okrog mest Ypern, Arras, Lille in Soissons, katera so vključno nemški napadalni sili še vedno v francoskih rokah. Na ostali bojni črti trajajo boji z neizpremenjeno srditostjo dalje. Nekatera poročila pravijo, da se bo ta velika bitka v kratkem odločila.

Nova dedna postava.

Pred kratkim je izšla cesarska naredba, ki urejuje dedno pravo času primerno in sicer:

1. Vdova, oziroma vdovec, ako je bila žena gospodarica na posestvu, ima, če ni oporoke, poleg umrlega otroka, eno četrtino dedščine.
2. Če ni otrok, dobe starši, oziroma njihovi potomci, eno polovico, drugo polovico vdova. Potemtakem ima vdova tisto stopnjo, kakor tast in tašča skupaj.
3. Če ni ne otrok, ne staršev in tudi njihovih potomcev (svakov in svakinj ter njihovih otrok) ne, pač pa stari oče in stara mati, potem dobita ta dva polovico, drugo polovico pa vdova. Kar bi pa imeli dobiti potomci starih staršev (strici, tete, bratrance, sestrične in njihovi otroci), dobi tudi vdova.
4. Če ni ne otrok, ne staršev, oziroma njihovih potomcev, ne starih staršev, dobi vdova celo premoženje.
5. Vdova ima kar naprej izključno pravico do vsega premakljivega blaga, ki spada k gospodinjstvu.
6. Oporoka mora poskrbeti za ženo, in sicer mora dobiti žena najmanj polovico tega, kar bi ji pripadlo, če bi ne bilo oporoke. Drugače ni veljavna. Mož sme izključiti svojo ženo iz oporoke samo, če je

žena po svoji krivdi ločena od njega, ali če je storila kaj takega, da bi se bil mogel sodnijsko ločiti od nje.

7. Vdova ima pravico, dokler se zopet ne omoži, do primerne oskrbe, v kolikor ni po svoji dedščini ali drugače preskrbljena. Če je kaj otrok, niso nič na škodi, ker so tako dolžni skrbeti za mater. Glede na druge sorodnike je pa prav, da se pred njimi poskrbi za to, da umrlega žena dobi, kar potrebuje, če se s tem tudi njihova dedščina izmanjša ali celo popolnoma izgubi.

Razne novice.

* **Duhovniške vesti.** Zupnijo Zalec v Savinjski dolini je dobil č. g. Anton Veternik, župnik na Dolu pri Hrastniku. — Č. g. kaplan Karol Malajner je predstavljen iz Smartna pri Velenju v Trbovlje.

* **Koncert v stolni cerkvi v Mariboru.** V četrtek, dne 19. novembra ob 8. uri zvečer priredi Cecilijino društvo stolne zupnije v mariborski stolnici dobrodelni koncert v spomin na padle junake avstrijsko-ogrsko armade. Ves prebitek je namenjen avstrijskemu Rudečemu križu. Proizvajale se bodo te-le skladbe: 1. Koncertna žalobna koračnica za veliki orkester, zložil E. Beran, 2. „Requiem“ za mešani zbor in veliki orkester zl. M. L. Cherubini. Obe skladbi imata veliko umetniško vrednost. Ker se gre za podporo ranjencev, je pričakovati obilne udeležbe. Cene so naslednje: sedeži v presbiteriju 2 K, stoli v cerkveni ladji 1 K 50 vin., sedeži v cerkvenih klopih 1 K, stojišča 50 vin. Vstopnice prodaja g. Jcs. Höfer v Solški ulici. Dobile se bodo vstopnice tudi pri blagajni pri cerkvenih vratih. Blagajna se otvori ob 8. uri zvečer. Začetek točno ob 8. uri.

* **Papež za avstrijske ujetnike.** Papež Benedikt XV. je pisal katoliškemu nadškofu dr. Dobreciču v Baru (Črna Gora), da ujetnike priporoča njegovi posebni skrbi in brigi, pred vsem naj pomaga ranjenim in bolnim.

* **Proti obrekovalcem.** Iz Zavrha pri Sv. Rupertu v Slov. gor. se nam poroča: Martin Čeh, viničar na Kljunovščaku, je hotel po svoji volji izrabiti vojni čas proti našemu g. župniku. Zato je bil dne 6. novembra pri Sv. Lenartu obsojen na 3 tedne zapora, poostrenejega z enkratnim trdim ležiščem na teden. — Pametnejše je napravila Julijana Grah v Sp. Volčini v enaki zadevi. Ona se je namreč rajši poravnala ter plačala 40 K za avstrijski Rudeči križ in stroške.

* **Kako so prišli trije Nemci v preiskavo!** Po „Arbeiter-Zeitung“ od dne 2. novembra prinaša tržaška „Edinost“ sledéčo uradno pregledano vest: Pred nekoliko časa so se vozili trije gospodje iz Velikoveca na Koroškem z vozom v Celovec: trgovec Kanduti, učitelj na meščanski šoli Strugger in višji respicient finančne straže Lassnig. Pri mostu čez Krko so se ustavili, da popijejo čašo piva. Pivo pa jim ni dišalo in so je ponudili kočijažu. Toda tudi temu ni nikakor ugajalo in tako so se odpeljali, ne da bi se bili izstopili in ko so se pomudili kakih pet minut. Ali, koliko je bilo njihovo začudenje, ko sta se kmalu na to pojavila pred njimi dva orožniška stražmojstra in jih začela zasliševati radi — velizdaje! Strugger je baje dvignil čašo in vskliknil: „Živele Rusija!“, na kar da sta ona druga dva krepko trčila ž njim. Tako je trčila z vso odločnostjo sestra gostilničarke ob mostu čez Krko. Vspricho znanega patrijotičnega mišljenja onih treh gospodov, ki so je v zadnji čas uveljavljali na uzoren način, in vspricho mnogih zaupnih in častnih mest! Struggerja in Kandutha je vzbudil ta dogodek v Velikovecu začetkoma veliko veselost. Ali stvar je bila grenkoresna. Vojaška sodnija v Gradcu je uvedla preiskavo, in le tudi oblastim znano patrijotično mišljenje je obvarovalo gospode pred aretacijo. Ob predstavi z o-vadilko pred okrajno sodnijo v Velikovecu je prišla ta v zadrego. Vstrajala je sicer pri tem, da je slišala oni dve besedi, pripoznala pa je možnost, da je slabo slišala. Na podlagi te izpovedbe in še bolj pa na podlagi sijajnega izpričevala, ki je je dala politična oblast o obdolžencih, je vojaška sodnija vloženo o-vadbo radi zločina po § 65 k. z. z dne 17. oktobra, zavrnila. Oni trije gospodje si pač dobro zapomni o dogodek v gostilni pri mostu čez Krko. Pa tudi gospod, ki je vložil ovadbo, naj si zapomni, da zamore žensko besedičenje imeti hude posledice. Kar naenkrat so iz onih treh gospodov postali trije ruski častniki in ogleduhi. Ta bajka se je razširila po bliskovo v Celovec in je še celo tam našla vernih duš!

* **Odlikovanje.** Za hrabrost pred sovražnikom na severnem bojišču bil je dne 23. oktobra v ormoški bolnišnici s srebrno kolajno odlikovan vrl Slovenec četovodja 87. pešpolka g. Anton Polak, c. kr. nadpaznik finančne straže v Mariboru.

* **Odlikovan slovenski častnik.** Vojaški zaslužni križec z vojnim okrasom je dobil stotnik domobranskega polka št. 1. Alojzij Serbec. Odlikovane je doma od Sv. Antona v Slov. gor.

* **Jareninski Slovenec postal poročnik.** Gosp. Ivan Supanič, slušatelj visoke kmetijske šole na Dunaju, je bil dne 1. novembra imenovan za poročnika pri 4. besanskem pešpolku. Gosp. Supanič je sin vrlega našega pristaša g. Supančiča v Vaigmu.

* **Slovenski domobranci — junaki.** S hrabrostno kolajno I. razreda so bili odlikovani naslednji slovenski domobranci (domobranski pešpolk št. 21): Narednik Jožef Dernovšek, frajtar Jožef Vidar in pešec Franc Povše, dalje pešca-pijonirja Anton Praznik in

Matija Zaplotnik. V nekem nočnem boju se je Dernovšek po hudem boju obranil ujetništva. Ruski, mnogo močnejši oddelek je obkolil njegovo patrulo, ki je štela samo 10 mož. Sovražnik je že pozval Dernovška, naj se uda. Ta pa je s svojimi junaki naskočil Ruse z golimi bajonetki. Rusi so zbežali, a mnogo je bilo mrtvih in ujetih. Pozneje se je Dernovšekovi četni posrečilo, da je rešila 30 Avstrijcev, ki so bili že od Rusov ujeti.

Hrabra slovenska korporala. Korporala Peter Dovčič in E. Repolust, oba pri gorskem topničarskem polku št. 3, sta pri Biali Piskovski v Turnem strašnem šrapnelskem ognju pokazala svojo izredno hrabrost. Zlasti Repolust je streljal v prvi vrsti in je obenem deloval kot opazovalec strelcev; hrana ni prišla, a Repolust je vendar preskrbel, da je dobilo vojaštvo jesti.

Naši junaki. S srebrno svetinjo I. razreda za hrabrost na bojnem polju so bili odlikovani: Nadrednik Jožef Plahuta (ki je opisal v št. 26. „Slov. Gospodarja“, kako junaško so se borili vojaki 87. pešpolka v Galiciji) od pešpolka št. 87, četovodja Jožef Priberšek, stražmojster Peter Seruga, četovodja Jožef Ivanc in stražmojster Karl Štibler, vsi od dragonskega polka št. 5. — Plahuta je potem, ko je bil ranjen četovodja, prevzel vodstvo svojega voja in pozneje tudi vodstvo stotnije, in sicer tako spretno, da je dosegel izreden uspeh. — Četovodja Priberšek se je pri obrambi nekega mostu posebno izkazal ter je spretno zapodil več sovražnih patrolj. — Stražmojster Peter Seruga je bil odposlan z ukazom, da naj neki bataljon odbije sovražnikov napad. Zšel je v sovražnikovem ognju in se je prekučnil s konjem. Ko konj ni mogel več naprej, je tekel, kolikor je mogel, k poveljniku vojne čete, nato pa k poveljniku rezervnega bataljona, ki je pravočasno mogel napasti sovražnika. — Četovodja naslovni stražmojster Jožef Ivanc je bil odposlan z 11 jezdec v Tamadrž. Južno od Tamadrža je zadel na sovražno kavalerijsko patrulo 25 mož. Obstreljeval jo je, nekaj Rusov je padlo, ostali so pa pobegnili. V Smigrodu se je združil Ivanc s stražmojstrom Kosom. Bilo jih je zdaj 15. Presenetili so nato enega častnika in 30 sovražnih jezdecov, 6 Rusov je takoj padlo, ostali so pa zbežali. — Stražmojster Karol Štibler je šel prostovoljno na težavno patrulo, pretrgal je z drznim napadom gosto rusko zakrivalno črto in je poslal obširna poročila. Z ognjem je prepodil trikrat močne šo patrulo, ki ga je zasledovala. Ob neki drugi priliki je videl, da je pri vasi Eveni 30 mož močna sovražnikova patrula napadla 5 naših jezdecov. Napadel jih je, dasi je imel le 7 jezdecov ter zapodil sovražnika v beg.

Slovenski narod šteje vedno več junakov. Visoko odlikovanih je bilo zopet nekaj vrlih slovenskih junakov, ki so se posebno izkazali na bojnem polju, in sicer so dobili: srebrno svetinjo za hrabrost četovodje 47. pešpolka: Matevž Petek, Franc Pučko, Ant. Verčko in trobentač Ivan Terglav ter pešca 87. pešpolka: Jakob Fras in Vilko Puh.

Vojni kurat g. Fr. Zagoršak piše dne 29. X. 1914 svojemu prijatelju: Predragi! Ne dobim od nikoder ničesar, ne pisma, ne nobenega poročila in tudi ne zvem ničesar razven tega, kar se zgodi tukaj v naši bližini. Sovražnik se počasi umika in mi gremo polagoma naprej. Sedaj sem v bolnici, ki je nameščena na kolodvoru Dobromil daleč od domovine; tu bolnike sprejemamo in jih pošiljamo naprej v razne bolnišnice. Mi jih dobivamo deloma naravnost z bojnega polja, deloma pa iz drugih zasilnih bolnišnic. Za mene ni tukaj posebnega dela. In kaj mora človek vse tu videti! N. pr. v enem vozu je 8 bolnikov. Eden je ravnokar umrl, eden umira, ki sem mu podelil sv. poslednje olje; drugi vzdihujejo, enega sem tudi spovedal. Tu je strašno. In ako je tudi v drugih vozovih. — Iskren pozdrav! Tvoj F. Z.

Z bojišča. G. Pajnhart, odvetniški uradnik iz Ljutomera, kojega lepo pismo z laskavo pohvalo nemškega generala o naših mladeničih smo dne 8. oktobra objavili, piše svojemu bivšemu profesorju dr. Medvedu: Sprejmite mojo najudanejšo zahvalo za Vaše ljubeznjive vrstice in za časopis „Slovenski Gospodar“. Sprejel sem oboje še-le 30. oktobra. Izrecite pa, prosim, tudi uredništvu „Slovenskega Gospodarja“ mojo in mojih tovarišev zahvalo, da se tako krepko zanima za naše slovenske fantje na bojnem polju. — Bije se že 4 tedne odločilna bitka. Mi upamo trdno na zmago. Bil sem v ognju od 11. do 30. oktobra. Ta dan, ravno eno uro poprej, predno sem prejel Vašo razglednico in časopis, pa me je zadela sovražna krogla ter mi prevrtila levo spodnjo nogo. Sedaj sem na potu v bolnišnico, kam, ne vem. Vsem prijateljem in znanem pošiljam nešteto pozdravov.

Matevž Vodošek iz Pleterij pri c. i. kr. pion. bat. piše g. kaplanu v St. Lovrenca na Dravskem polju z dne 2. novembra 1914: Č. g. kaplan! Srčna hvala za pozdrave, ki ste mi jih poslali iz mile mi slovenske domovine. Moja roka je preokorna, da bi mogla popisati, kako je tukaj. Zdaj vem, zakaj molimo v litanijah: „Kuge, lakote in vojske, reši nas, o Gospod!“ Ker te tri so tukaj sestre. Slovencev sem še malo videl, ker je prideljena naša stotnja k ogrskim polkom. Mnogo slovenskih fantov je že tudi odšlo v večnost, mnogo jih pa ima tudi sovražnik ujetih. Obnašajo se pa vsi, kakor se mora obnašati pravi kristjan. Nekako miho se mi je storilo, ko sem videl ogrski polk št. 62 marširati v ogenj proti sovražniku: vsi z znamenji sv. krlža in svetinjam Matere božje za kapami. In zares, če nam ta dva ne bosta pomagala, drugi nam nihče ne more. Potem se jih po-

lovica ni vrnila zdravih. Na bojnem polju je pa tudi vsak zvest cesarju in domovini do zadnjega zdihljaja. Premnogega vojaka sem videl vsega razmesarjenega in na obrazu znak velikih bolečin v zadnji uri, a še vedno je stikal trdno puško v roki, kakor bi hotel reči: „Glejte, še tudi v zadnji uri je nisem zapustil“. — Pa tudi sovražnik je srčen, posebno kozaki so silno drzni ljudje; pred njimi ni varno imetje in ne življenje, najbolj nevarni pa so ženskam. Ta dirja na malem konjiču in se prikaže zdaj tu zdaj tam, pa zopet izgine, seveda včasih dobro opraskan. — Kolera, ki se je bila prikazala, je tudi večinoma ponehala. — Č. g. kaplan, oprostite mi slabi pisavi, ker ne pišem na mizi, ampak na neki njivi, pa tudi ne mojim besedam, ker nisem učen mož, ampak kmet, zato tudi bolj po domače povem. Prosim Vas tudi, molite za-me, saj se tudi jaz vsak dan priporočam preblaženi Devici in angelu varihu ter tudi upam, da se še enkrat zdravi in veseli zopet vidimo!

Na srbskem bojišču imajo ugodno vreme. G. Ivan Robar, doma od Sv. Jerneja pri Ločah, piše med drugim svojemu prijatelju Jos. Stelcarju v Mariboru s srbskega bojišča: Mi tukaj na južnem bojišču imamo ugodno vreme. Zdrav sem še, hvala Bogu, in tudi moji tovariši. Dne 1. novembra sem bil imenovan za stražmojstra, ker se je moj oddelek v boju izbornostno vedel. Iskrene pozdrave!

Pozdrav iz Pole. Slovenski črnovojnik Konrad Bezjak, doma iz Zabovca, župnija Sv. Marko pri Ptujju, nam piše: Zelo veseli smo „Slovenskega Gospodarja“, ki prihaja k nam redno vsako soboto. Tu di tukaj radi mi možje radi prebiramo in čtamo ta, nam že od doma priljubljeni list, Pozdrave od slovenskih črnovojnikov v Poli!

Pozdrav iz Malega Lušinja. Nadtopničar pri trdnjavskem artilerijskem polku št. 4, rezervni stotniji v Malem Lušnju (avstrijski tok na Jadranskem morju blizu Pole), Valentin Kaučič, doma od Sv. Antona v Slov. gor., piše svojemu prijatelju: „Čenjeni prijatelj! Srčne pozdrave ti pošiljam s sinje Adrije! Sem je došlo poročilo, da se je več balkanskih držav zapletlo v vojsko. Sedaj bo torej borba po celem svetu. Gospodu stricu Rusu bodo sedaj gotovo brgube zatrepetale. — Prav vesel sem naših listov: „Slov. Gospodarja“ in „Straže“, ki redno dohajata na našo jadransko utrdbo. Ostanj mi zdrav, vesel in zadovoljen v domovini!“

Stajerski Slovenec umrl blizu Przemysla. V bolnišnici v Ostovu blizu Przemysla je umrl na pljučnici vojak domobranskega pešpolka št. 26, Josip Ilgo, posestnik in lesotorec na Fali pri Mariboru. Poleg imenovanega so še sli na bojišče trije bratje.

Pismo vojaka-novinec. Novinec Ivan Bregant od 47. pešpolka, doma od St. Petra nize Maribora, piše domačemu župniku iz vojašnice sledeče: Ni še dolgo od tega, ko sem prejel od Vas blagoslov in obenem nauk, kako se mi je zadržati v novem stanju. Nisem si mislil, da bi bil vojaški stan tak, kakoršen v resnici je. Marsikateri mladenič, ki je bil poprej doma poščen, se tukaj duševno in telesno pogubi. Ravno tukaj vidim, kako nujno potrebno je, da so naši mladeniči poprej doma dobro poučeni in utrjeni v sveti veri. Odkrit srčno lahko rečem, da ravno zaupanje v božjo voljo ohladi in čisti marsikatero zlo. Mnogo ljudi s slabim protverskim prepričanjem pride v vojaški tabor. Pred kratkim sem videl na lastne oči, kako je neki starejši človek, žal, da je tudi nosil cesarsko suknjo, pred cerkvijo sv. Alojzija in pred bogoslovjem kjer smo nastanjeni novinci, bril mnoge in neslane šale ter klatof o svetih rečeh, da me je pr letavala groza. In nobenega ni bilo, ki bi ga bil zavrnil! Nasprotno se mi je pa zdelo zelo ganljivo, ko je pred nekaj dnevi na vojaškem vežbalšču po naročilu našega g. stotnika naš praporščak po razložiti nekega povelja novince sledeče nagovoril: Nekaj, kar vam še nobeden drugih gospodov poveljnikov ni zapovedal, vam pa danes naročim in na srca polagam. Vaše matere in duhovni predstojniki so vam gotovo doma, predno ste odšli k vojakom, naročili: Pazite tudi na čistost vaše duše in vašega telesa! Povem vam: Ako hočete biti dobri bojovníki za domovino in za cesarja, morate biti tudi dočrega duha! Le oni mladeniči, ki se varuje tudi pri vojakih greha in slabih navad, bo na vojski junak ter bo kot tak ostal dika in ponos svojih starišev, naroda, domovine in cesarja.“ Tako je govoril ta mož, menda je doma iz Kranjskega. — Dasi ravno je združen vojaški stan z velikimi težavami, vendar imamo tudi mi veselo ure. En tak vesel dan je bil, ko je naš prvi bataljon odšel iz Maribora na bojišče! Sam prevzvišeni g. knezoškof so nas na stolnem trgu iz svoje palače blagoslovili. To je bil veličasten prizor! Godba je zaigrala in marsikatero oko je bilo rosno, ko so vojaki pahljali z robci v slovo. Žvižgali smo med potom pesem: „Na boj med bojni grom!“ — Še enkrat se vam, č. g. župnik, prav prisrčno zahvaljujem za vse slate nauke ter Vas prosim, da se me večkrat spominjate v molitvi.

V izložbenem oknu prodajalne sv. Cirila je v splošen ogled razpostavljenih nekaj reči, ki jih je prinesel kot ruski plen z bojišča ranjeni vojak Alojz Polančič iz Jarenine, Polančič je služil za časa obleganja Przemysla v trdnjavi in se je udeležil vročih bojev, ki so se bili. — Ako ima kateri izmed ranjenec kaj zanimivih ruskih ali srbskih reči, ki jih je uplenil sovražniku, naj nam jih blagovoljno prinese, da jih razpostavimo v ogled v izložbenem oknu.

Ranjenci v Gorici. Med ranjenci, katere so prepeljali te dni v gorško vojaško bolnišnico, se na-

hajajo tudi sledeči: Martin Hazel od 14. lovskega bataljona, Stefan Brezounig in Feliks Gabrič (oba kolezarja), vsi iz Maribora, Anton Stamec od 47. pešpolka, doma iz Kamnice pri Mariboru, ter pismonoša celjskega poštnega urada Martin Skollek od 26. domobranskega pešpolka, ki je vsled strela v trebuh in v pleča težko ranjen.

Kako se godi našim jetnikom na Raskem? Graški listi poročajo: Sorodniki nekega tirolskega cesarskega lovca, ki je postal ruski jetnik, so prejeli od njega pismo, v katerem sporoča, da se mu „zelo dobro godi“. Obenem pa je pristavil, naj znamko na dotičnem pismu previdno odstranijo in shranijo, ker zna dobiti s časom veliko vrednosti. Ko so doma odstranili znamko, so pa brali na mestu, na katerem je bila prilepljena, pisano od iste roke sledeče: „Nič ni res, godi se nam slabo, ne bomo dolgo zdržali“.

Iz ruskega ujetništva. Franc Sirca, korporal pri 97. pešpolku, doma iz Postojne, piše svojemu prijatelju iz ruskega ujetništva tako-le: Mesto Rosto pri Donavi, dne 13. septembra 1914. Dragi prijatelj! Naznanjam ti iz bolnišnice, da sem ranjen. Dne 26. avgusta ob 47. uri zvečer sta me zadeli 2 ruski krogli v levo nogo. Dne 12. septembra sem bil operiran in mislim, da se mi bo zdravje povrnilo, ker se čutim vsak dan boljšega. Tukaj v bolnišnici je za nas ranjene Avstrijce prav dobro. Ruski zdravniki z nami prav lepo ravnaajo in tudi strežnice, ki nam rane obvezujejo, so prijazne. Druge civilne osebe dobro in dosti darujejo za jesti in kaditi. Se denar nam darujejo. Ko smo bili na bojišču, so nam prinašali ruski vojaki vode, obvezovali rane in nas nosili stran. (Pisec misli tu gotovo na rusko saniteto. Op. ur.) Tukaj nas je več Avstrijcev. Kedaj se vidiva? Bog ve!

Novi gališki begunci. Uradnopregledani graški listi poročajo: Za prihodnje dni je naznanjenih 10.000 galiških beguncev, ki se morajo v Gradcu in okolici spraviti pod streho dotlej dokler ne bodo gotove barake v Lipnici, kar se utegne zgoditi do konca t. m. Za 2500 beguncev so se privedile opekarne v Unter-Premstätten. Begunci se v svrhu zdravniškega nadzorstva še pridržujejo. — Iz Maribora poročajo pregledani graški listi, da je ondotno okrajno glavarstvo dobilo povelje, naj pripravi protore za 4 tisoč beguncev.

Gluh in mutast postal. V celovško vojaško bolnišnico so pripeljali z bojišča artilerijskega podčastnika, ki je postal na bojišču gluh in mutast. V grozni bitki je dobil od konjskih kopit take poškodbe, da je padel v omedlevico in dolgo časa ležal na tleh. Ni se mogel ganiti, čeprav je divjal okrog njega najljubejši boj in so gromeli topovi, da je bilo groza. Ko so ga pozneje pobrali in odvedli z bojišča, je bil popolnoma gluh in mutast.

Nasedel je. Graški listi poročajo: Čevljar Janez Korošec iz St. Jurija ob juž. žel. se je zelo rad pogovarjal o vojni. Tudi se je kaj rad pobahal, da je pri vojakih spravil do frajtarja, pri čemur je zatrdel, da bi avstrijske čete pod njegovim poveljstvom prav kmalu užgale Srbe, čreba le, da jim on pveljuje. To priliko sta uporabila sin nadučitelja Košutnika ter posestnik in občinski tajnik v Dramljah Ivan Jarnovič. Pisala sta čevljarju Korošču pismo z vsebino, da je avstrijski armadist znano, da je on — spreten vojskovodja ter da se naj takoj napoti v — Kečkemet na Ogrsko, da prevzame ondi poveljstvo čez avstrijsko armado. Pismo sta podpisala na ime načelnika avstrijskega generalnega štaba barona pl. Konrada Hötendorfa. Kakor hitro je domišljavi čevljarček dne 30. oktobra prejel dotično pismo, se je kar s prvim vlakom podal v Kečkemet na Ogrsko, kjer je na svoje veliko začudenje pri tamošnji vojaški oblasti izvedel, da je pošteno nasedel. Oba pisca pisma se bosta zagovarjala pred sodiščem.

Pošiljanje zasebnih poštnih zavojev v Galicijo popolnoma ustavljeno. Dunajski listi so dobili sledečo uradno objavo: Zasebni poštni promet z zavoji v Galicijo je popolnoma ustavljen in zavojev, namenjenih v Galicijo, poštni uradi ne smejo do preklica sprejemati.

Naredba o izdelovanju kruha in peciva. Izšla je ministrska naredba o izdelovanju „vojnega peciva“. Pri obrtnem izdelovanju kruha smejo rabiti peki le zmes, ki vsebuje največ 70% pšenične in ržene moke in najmanj 30% ječmenove, koruzne ali krompirjeve moke, oziroma tudi krompirjeve kaše. Kruh, v katerem se nahaja krompir, pa se mora izrecno označiti. Za izdelovanje takozvanega „belega peciva“ ta predpis ne velja. „Kajzarce“ (male okrogle žemlje) in „mlečni kruh“ se smejo torej tudi v napreji peči iz čiste pšenične moke. Prepovedano je, izmenjavati pecivo in ga jemati nazaj, kakor je bilo to po gostilnah in pri prodajalcih kruha dosedaj običajno.

Čemu služijo kože. Nemški listi poročajo, da so mačje kože jako dobro obrambno sredstvo proti revmatizmu. Zlasti telesni pasovi iz mačje kože da so zelo dobri.

Gorljivi špiritus je dražji. Kartel za špirit — špirit — je zvišal cene gorljivemu špirtu za 3 K pri hl.

Podraženje vžigalic. Zveza trafikantov v Avstriji je podražila vžigalice in velja sedaj vsaka skatljica 3 vin.

Nabori ali pregledovanje črnovojnikov letnikov 1878--1890 se bodo vršili za mariborsko okrajno glavarstvo v času od 28. novembra do 15. decembra t. l. Občine se bodo vrstile po istem redu kot pri navadnih naborih. Nabori se bodo vršili za celo okrajno glavarstvo v Mariboru.

Novi papirnati dvekranski bankovec. V teku zadnjih dni so spravili v promet drugo izdajo novih papirnatih dvekranskih bankovcev. Prvo izdanim so skoraj popolnoma podobni, le izpeljava je mnogo boljše in tudi papir je veliko boljše.

Oddaja za vojaško uporabo nerabnih konj. Vojaška uprava namerava sporazumno s poljedelskim ministrstvom konje, ki se nahajajo sedaj v bolnišnicah za zdravljenje živali in ki ne bodo več uporabni za vojno ali pleme in ki bi že bili sposobni za poljedelska dela, oddati kmečkim posestnikom. Cene za konje bodo določevale posebne komisije. Posestniki, ki si žele kupiti take konje, naj to naznanijo okrajnemu odboru (okrajnemu zastopu).

Kolera. Od 5. do 10. novembra je v Avstriji in na Ogrskem obolelo na novo 387 oseb za kolero in sicer: v Galiciji 168, na Ogrskem 159, na Dunaju 291 na Moravskem 12, na Češkem 4, na Koroškem 2, na Stajerskem 1, na Solnograškem 3 in v Šleziji 9 oseb.

Poldnevni pouk. Občinski odbor občine Marija-Gradec je sklenil prositi deželni šolski svet v Gradcu, naj isti na šolah, katere obiskujejo kmečki otroci, upelje poldnevni pouk ter zniža obvezno dobo od 14 na 12 let. Ker 12letni otroci že marsikje nadomešča hlapca oziroma dekla, se svetuje, da bi tudi druge kmečke občine enako storile.

Sv. Rupert v Slov. gor. Imamo vam poročati veliko nesrečo. Franc Kranvogel, kmečki sin iz vzgledne Lenine hiše v Spodnji Količini, je dne 5. novembra i. l. popoldne vozil bruna iz Pučence. Težko naloženi voz se je tako nesrečno zvrnil nanj, da je bil Kranvogel pri priči mrtev. V nedeljo, dne 8. novembra popoldne je bil pogreb in velikanska udeležba je pokazala, kako je bil rajni priljubljen. — Lenini hiši naše sožalje!

Za vojake-kadilce so darovali: Golob Lucija 2 K, neimovan 2 K, gđc. R. Bobiš utakaljo cigarete, Jožek Radolčev daruje 1 škatlico cigaret za vojake, „ker bi bil sam rad vojak“, N. N. 50 vin., Skoro Vinko 1 K, Jakob Čebašek kaplan, Dobova, 3 K, Janez Lančič, klepar, Gornja Radgona, 3 K, Režica in Amalija Uduč, Dunaj, 2 K, Adela dr. Benkovičeva, Celje, 1100 cigaret z besedami: Za naše hrabre vojake, katerim bo gotovo tako ugajal dim tobaka, kakor dim smodnika. Za Vašo dobro misel hočem v tukajšnjih krogih po mogočnosti delovati. Franc Močnik, kaplan, Sv. Tomaž pri Ormožu, 2 K, dr. Fran Tiplič, zdravnik pri Sv. Lenartu, 1 zaboj cigaret; Marija Roženčev je poslala iz Nemčije (Zell i. W., Baden) lepo svoto 24 K, katero svoto so darovale nekatere slovenske mladenke v Nemčiji za slovenske vojake-kadilce. Darovale so: Marija Roženčev 19 kron, Terezija Dornovšek 10 K, Antonija Goršek 3 K, Fanika Avsec 1 K. „Želim, da bi slovenski vojak zdravil in veselil te smodke in cigarete kadilci!“ — Zivele vrle Slovenke v tujni!

Za avstrijski Rudeči križ so darovali: Janez Lančič, kleparski mojster, Gornja Radgona, 20 K, in Neža Vežjak, kuharica, 2 K.

St. Ilj pri Velenju. Občinski urad St. Ilj pri Velenju za tople obleke vojakom poslal 159.42 K. Nabirali gđc. Marica Ogrih in gđc. Alojzija Vihar. Natančen izkaz objavimo v petkovi „Straži.“

Sv. Križ na Murskem polju. Darezljivi Mohorčani župnije Sv. Križ pri Ljutomeru so za avstrijski Rudeči križ darovali lepo svoto 244 K, kateri denar se je poslal visokočastitemu kn.-šk. lavantinskemu ordinarijatu, da ga ta blagohotno izročí svojemu namenu. Imena darovnikov se tukaj ne objavijo, da ostanejo tem gotoveje zapisana v knjigi življenja.

Času primerna knjiga. Karoni so zadelni tudi v Egiptu, krogel švigajo skozi starodavno delo Faraonov. Angleži so ugrabili to ozemlje staroslavna Nila, Turki in domači Arabci jo hočejo krčiti nazaj. Zato bo vsakogar zanimalo zvedeti kaj bolj natančnega o Egiptu. Ravnokar je izšla knjiga: „V deželi Faraonov. Spisal dr. M. Slavič, prof. bogoslovja. V Mariboru 1914. Založba tiskarne sv. Cirila.“ Pisatelj je lanskega leta prepotoval Egipt ter tu popisuje v obliki potopisa deželo egiptovsko, tolmachi 6000letno egiptsko zgodovino, opisuje egiptске prebivalce od prvega početka do danes. Egiptskega Jožeta srečamo v knjigi, stari Faraoni preganjajo Izraelce in podijo skoz Rudeče morje, koder se bodo zdaj zopet vršili novodobni boji. V knjigi čitatelj obiškuje piramide, grobišča Faraonov, grobišča „svetih“ birkov in „svetih“ mačk. Voz se po Nilu, išče v liču Mojzesov verbašek, v gorovju in ob Rudečim morju Mojzesove studence. Tudi spominje na sv. Družino, ki je morala bežati v Egipt, najdemo v ti knjigi. Čitatelj se seznaní nadalje z vero Mohameda, islamom, spozna šege in navade egiptskega današnjega prebivalstva. A Zlasti bo pa knjiga prav prišla tistim, ki se v sedanji vojski čujejo bolj natančno seznaniti s tem, kako je prišlo do upora v Egiptu, v kakem razmerju so Angleži s to deželo in kako težavno stališče ima egiptsko domače prebivalstvo. Slavní narod Faraonov, med katerim je vzveto tako lepo katoliška vera, bi si služil boljše usodo. Tako so pa le revni ostanki stare slave, mumijska nekdanjih srečnih dni. Knjiga se dobi v tiskarni sv. Cirila za 70 vin., po pošti za 80 vin.

„Družbenik Marijin“, molitvenik, ki je v spomladi bil posel, je zdaj zopet izšel v novi izdaji in se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena: rdeča obvez K 1.50, zlata obvez K 2.30. Vojnopoštna dopisnice je izdala tiskarna sv. Cirila. Komad stane 1 vin., takor na pošti; 100 komadov stane 60 vin., 1000 komadov pa 5 K.

Zadnja poročila, došla v četrtek, 12. nov.

Trdnjava Przemysl zopet obkoljena.

Dunaj, dne 11. novembra popoldne. Namestnik načelnika generalnega štaba, generalmajor pl. Höfer, uradno razglasa: Gibanje naših čet na bojišču proti Rusom se razvija po sklenjenem načrtu. Sovražnik nas ne moti. V srednji Galiciji, katero smo prostovoljno izpostavili, so Rusi prodri čez spodnji tok reke Wysłoka (ki se nad Jarcešvom izteka v San) mimo mesta Rzeszow (severno-zahodno od Przemysla) ter so došli v ozemlje okrog mesta Lisoko, ki leži južnozahodno od Przemysla. Trdnjava Przemysl so Rusi zopet obkolili. V dolini reke Stryj (južno od Lvova) se je moral neki sovražni oddelek umakniti pred ognjem iz avstrijskega oklopnega vlaka in pred našo kavalerijo, katera se je nenadoma pojavila.

Srbi na begu proti Valjevu in Kragujevacu.

Dunaj, dne 11. novembra. Z bojišča proti Srbom prihaja sledeče uradno poročilo:

V jutranjih urah v torek, dne 10. novembra, so avstrijske čete zasedle mišarske višine ob južni strani Sabea. Boj za te višine je trajal 4 dni. Te borbe so zahtevale mnogo žrtev. Z zavzetjem teh višin smo potisnili desno srbsko krilo daleč nazaj. Ujeli smo mnogo Srbov. Sovražnik je vsled našega naskoka moral zapustiti svojo močno utrjeno črto Mišar-Cer-Planina in se umakniti pred našo armado dalje proti jugoizhodu. Močni sovražnikoví zadnji oddelki so se v dobro pripravljenih postojankah krčevito ustavljali našem prodiranju.

Tudi v prostoru izhodno od črte Loznica-Krupanja naše prodiranje vrlo napreduje, akoravno se sovražni oddelki močno bravijo.

Višine na izhodni strani srbskega mesteca Zavlaka so že v naših rokah. (Zavlak leži izhodno od naše trdnjave Zvornik.)

Vojni plen na srbskem bojišču.

Kolikor se je do sedaj dognalo, so avstrijske čete v bojih med 6. in 10. novembrom ujela okrog 4000 Srbov ter zaplenile 16 strojnih pušk, 28 topov, med njimi enega težkega, 1 zastavo in mnogo vozov streliva.

Boj za Kotor.

Rim, dne 11. novembra. Iz Bara se poroča, da bodo francoske vojne ladje v kratkem zopet obstrlevalale Kotor. Dne 8. novembra se je pojavila pred Kotorom francosko brodogoj, katero pa s svojim obstrljevanjem ni imelo nobenega uspeha.

Nemci zasedli mesti Dixmuiden in St Etoi.

Berolin, dne 11. novembra. Iz nemškega glavnega štana se poroča: V okoličih mesta Yser je dosegla nemška armada znatne uspehe. Mesto Dixmuiden so Nemci z naškomo zasedli. Ujeli so več kot 700 mož ter zaplenili 9 strojnih pušk. Tudi na južni strani Dixmuidena so nemške čete napredovale. Na zahodni strani mesta Langemark so Nemci med pevanjem bojišni pesni naskakili prednje sovražne postojanke ter so se jih polastili. Kakih 2000 Francozov in 6 strojnih pušk je padlo Nemcem v roke. Mesto St. Stoy, ki leži južno od Yperna, je po večdnevem hudem boju se podalo nemški bojni sili. Tukaj je bilo ujetih 1000 Francozov in zaplenjenih 6 strojnih pušk.

Zasebna poročila pravijo, da so se Nemci že polastili važnega mesta Ypern.

Križarka „Emden“ uničena.

Berolin, dne 11. novembra. Nemška admiraliteta uradno razglasa: Po poročilu, ki ga je izdalo angleško mornariško poveljstvo, je v popoldne, dne 9. novembra zjutraj pri Kosovskih otokih v Indijskem morju nemška križarka „Emden“ poslala del svoje posadke na suho zemljo z namenom, da bi uničila tamošnje angleško postajo za brezžične brzojavne. Angleško-avstralska križarka „Sidney“ je ob tej priliki napadla nemško ladjo. V trdovratnem boju je angleška križarka, ki je imela več topov kot „Emden“, isto tako močno obstrlevala, da je nastal na „Emden“ požar. Lastna posadka je nato križarko „Emden“ potopila. — Angleška admiraliteta nadalje naznanja, da je angleška križarka „Chatam“ ob izlivu reke Ruffidshi v Nemški Izhodni Afriki potopila neki veliki angleški premogovni parnik in tako zaprla izhod nemški vojni ladji „Königsberg“, katera se je nahajala na omenjeni reki 6 milj pred izlivom v morje. Del nemške ladjine posadke se je utaboril na bregu v močne okope. Strelji z angleške ladje „Chatam“ so bili brezuspešni.

Drugo poročilo pa pravi, da je angleško brodogoj dne 30. oktobra zasedilo nemško križarko „Königsberg“ ob izlihu reke Ruffidshi blizu cтока Maffa. „Königsberg“ je zbežala v izliv reke Ruffidshi, kamor ji angleška ladja ni mogla slediti. Angleži so nato potopili ob izlivu omenjene reke imenovani parnik ter so obstrlevali utrjene nemške okope ob obrežju reke.

Buri natepli Angleže.

London, dne 10. novembra. Poveljniki upornih Burav, Dewet, je dne 7. novembra napadel pri mostu čez reko Zand v deželi Oranje z 2000 možmi angleške čete, ki so se nahajale pod poveljstvom generala Cronje ter je istega po kratkem boju porazil. Dewet je odvzel Angležem več Burav, katere so Angleži poprej ujeli ter mnogo vozov trana. Angleške čete so Buri razkropili.

Prof. Kociper zbolel. Kakor poroča „G. V.“, je vojni kurat profesor Jan. Kociper, ki se nahaja na severnem bojišču zbolel na griži.

Mariborski bogoslovci so ob priliki godu prečestitega g. ravnatelja dr. M. Mateka zbrali ra avstrijski Rudeči križ 45 K.

Nabori ali pregledovanje črnovojnčikov letnikov 1878-1890 se bodo vršili za Spodnje Stajersko

po sledečem redu: Maribor mesto in okolica od 23. novembra do 18. decembra; Brežice od 18. do 30. novembra; Celje (mesto) 2. decembra; Celje (okolica) od 2. do 23. decembra; Ljutomer od 16. do 20. novembra; Ptuj (mesto) 22. novembra; Ptuj (okolica) 22. novembra do 6. decembra; Konjice 8. do 11. decembra; Slovenji gradec 23. do 20. decembra; Nemški Louč 1. do 10. decembra; Lipnica 11. do 23. decembra; Radgona 16. do 21. novembra. Naknadni nabori letnikov 1894, 1893 in 1892 za dopolnilni okraj pešpolka št. 87 se bodo vršili v Celju dne 15. decembra in za dopolnilni okraj pešpolka št. 47 v Mariboru tudi dne 15. decembra.

Listnica uredništva.

Naročnikom, ki vprašajo, zakaj ranjene in padle ne objavimo v „Slovenskem Gospodaru“: Odlučili smo se, da pri našamo odslej imena ranjenih in padlih vojakov v „Straži“, ker nam v „Slovenskem Gospodaru“ radi važnih poročil z bojišča zelo primanjkuje prostora. Izposodite si petkovo „Stražo“, katera objavi izkaz padlih in ranjenih, pri kakem posedu ali znancu, ki je na „Stražo“ naročen. Najboljše pa bo, če se tudi na „Stražo“ naročite! — St. Peter nize Maribora: Hvala za doposlana pisma! Bodo porabili. Pozdrave! — Prijateljem, ki so nam vpslali zanimiva pisma vojakov z bojišča, se za njih prijaznost lepo zahvaljujemo. Prosimo, pošljite še nam nadalje kaj takega! Pozdrave!

Novi pridigar

I. zvezek je izšel. Začenja s 1. adventno nedeljo. Cena za celo leto 8 K, pol leta 4 K. Na ogled se list ne bo pošiljal zavoljo kratkoga časa.

Upravništvo: Pragersko (Štaj.)

Če hočete svoje izdatke skozi nekaj mesecev skriti za par kron, dobite od nas pojasnilo glede nakupa turške srečke. V najneugodnejšem slučaju Vam večji del pribranka povrne, v srečnem slučaju pa zamorete že dne 1. decembra zadeti 4000.000 fr.

Srečkovno zastopstvo 15, Ljubljana. Vz. mem. malega otroka v oskrbo na mesečno plačo. Vprašanje pod „Otrok št. 919“.

Dva učenca sprejme Jakob Udrih kolar, Sv. Peter v Sav. dol. 915. Pekovski učencem se takoj sprejme pri Ivanu Turčiču, pekovskemu mojstru v Gostinju pri Gradcu.

Trgovski sodrnik, zmčžen obeh deželnih jezikov, se sprejme v trgovini z manufakturnim in špeciarijskim blagom, pri gosp. Liszt & Brodjak, Stridovar pri Ljutomeru.

Išča se dva ožnjena vozika do 45 let stara za Spodnje Koroško, ki bi les vozila pri svoji hrai. Za ženo je tudi stanovanje na razpologo in nekaj polja, da si more eno kravo vzdržati. Plača po dogovoru. Pogoj treznost. Oglasiti se na upravništvo p d „Dva voznika št. 896.“

Lepo posestvo se prostovoljno proda tik ceste, katoru pelje od Ponike in sv. Jurja ob juž. žel. na Celje in sicer nova hiša, pripravna za gostilno, s 3 sobami, obokane kleti, gospodarsko poslopje z podom za mlaticiti, hlev za dve govodi in svinjak, vse v najboljšem n-rem stanju, z opeko krito. Zemljišča je 7 oralov že obejano. Cena 8000 kron, za trga se odšteje samo 800 kron, ostanek je imetje posejilnice, katero se lahko obrestuje. Več se izve pri lastniku Janezu Štukle, posestnik v Razborju št. 24. P. Dramlje, Štaj. 895.

Lepe posestvo se prostovoljno proda tik ceste, katoru pelje od Ponike in sv. Jurja ob juž. žel. na Celje in sicer nova hiša, pripravna za gostilno, s 3 sobami, obokane kleti, gospodarsko poslopje z podom za mlaticiti, hlev za dve govodi in svinjak, vse v najboljšem n-rem stanju, z opeko krito. Zemljišča je 7 oralov že obejano. Cena 8000 kron, za trga se odšteje samo 800 kron, ostanek je imetje posejilnice, katero se lahko obrestuje. Več se izve pri lastniku Janezu Štukle, posestnik v Razborju št. 24. P. Dramlje, Štaj. 895.

Sedlarski mojster Rudolf Novak Maribor, Burggasse sprejme take učerca, sina poštenih starišev. On ga izučí zastojni, ni treba nič plačati, kakor pri drugih mojstrib. Stanovanje in oskrbo si mora učenec sam oskrbeti. 868.

Orožje in kolesa na obroke. Posamezni deli najceneje. I ustrov.

ceniki zastojni. F. Dušek, tovarni orožja, koles in živalnih strojev. Opočne na drž. žel. št. 2121. 1888 Češko.

Maj r z dvemi ali tremi delavnimi močmi se sprejme z 1. decembrom pod jako ugodnimi pogoji. Imeti mora tudi veselje do gorice. Kje? pove uredništvo lista. 906.

Organist-ce-kovnik želi službo spremiti. Spričevalo kaže, da je mož izglednega obnašanja, skrben za snogo v cerkvi in dobro izvežban. Kdo, pove upravništvo. 901.

Kupiti želim 100-500 kub. m hojkovega in smrekovega lesa v deblab, pripravnega za žaganje. Ponudbe na Richard Tolazzi v Ormožu ob Dravi Štajersko. 887.

ŽGANJARSKE KOTLE

v vseh velikostih in raznih izpeljavah, bogato zalogo peči in štedilnikov po najnižjih cenah priporočamo veletrgovina v železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ, CELJE